

DOI: 10.31866/2616-745X.17.2026.360722
УДК 327:[316.4:303.835.5-042.3

ГЛОБАЛЬНА СТІЙКІСТЬ У ПЕРІОД БАГАТОКРИЗОВОСТІ: СОЦІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ ПОДІЙ НА МІЖНАРОДНІ РІШЕННЯ ТА СУСПІЛЬНІ НАСТРОЇ

Шевель Інна Петрівна

Кандидатка соціологічних наук, доцентка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6387-2506>,
e-mail: shevelinna@ukr.net
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана,
просп. Берестейський (Перемоги), 54/1, Київ, Україна, 03057

Для цитування:

Шевель, І.П., 2026. Глобальна стійкість у період багатокризовості: соціологічний аналіз впливу сучасних подій на міжнародні рішення та суспільні настрої. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 17, с.144-156. doi: <https://doi.org/10.31866/2616-745X.17.2026.360722>.

У статті досліджується феномен глобальної стійкості соціальних систем у контексті сучасної багатокризовості: пандемій, воєн, енергетичних, екологічних та соціально-економічних потрясінь. Соціальний аналіз фокусується на впливі цих подій на формування міжнародних рішень, політичних стратегій та суспільних настроїв у різних регіонах світу. Авторка розглядає резильєнтність (resilience) як ключовий ресурс адаптації і трансформації суспільних структур на основі сучасних соціологічних досліджень та міжнародних практик. Значна увага приділяється мультидисциплінарному підходу, інтеграції теоретичних моделей та емпіричних даних. Аналіз дозволяє окреслити механізми як побудови, так і підриву соціальної стійкості, водночас пропонуючи рекомендації щодо зміцнення соціальних стратегій у міжнародній політиці.

Метою дослідження є концептуальне визначення глобальної стійкості та резильєнтності у соціологічній літературі, аналіз соціальних наслідків

основних глобальних криз, оцінка впливу та ключових індикаторів стійкості міжнародної політики на формування суспільних настроїв, що їх підсилюють або послаблюють.

Методологія дослідження ґрунтується на комплексному соціологічному підході, що включає: контент-аналіз, огляд літератури із теоретичних концепцій зі сфери резильєнтності та системних криз, порівняльний аналіз практик міжнародних рішень щодо реагування на кризи, аналіз соціометричних даних про суспільні настрої (опитування, соціологічні звіти), мережевий аналіз політичних рішень. Ці методи дозволяють виявити як структурні, так і динамічні механізми глобальної стійкості.

У результаті дослідження встановлено, що глобальна стійкість у період багатокризовості формується як багатовимірний соціальний процес, що поєднує інституційні механізми, міжнародні політичні рішення та динаміку суспільних настроїв. Сучасні кризи виступають каталізатором трансформації моделей управління, посилюючи роль експертного знання, соціальної згуртованості та довіри до інституцій. Соціологічний аналіз засвідчує, що рівень соціальної стійкості безпосередньо впливає на ефективність міжнародної взаємодії та здатність суспільств адаптуватися до тривалих викликів.

Ключові слова: глобальна стійкість; багатокризовість; резильєнтність; суспільні настрої; міжнародні рішення; соціальна згуртованість; соціальні трансформації; інституційна довіра.

Вступ

У XXI столітті суспільства стикаються із «синхронними кризами», що накладаються одна на одну та створюють радикально нові виклики для соціальних систем. Глобальні стресори включають пандемії, економічну нерівність, екологічні катастрофи, регіональні конфлікти та зміни в міжнародних відносинах.

Сучасна соціологія все частіше застосовує категорію резильєнтності – здатності систем до адаптації та відновлення після потрясінь. Проблема полягає в тому, що класичні моделі стійкості не завжди враховують мультиконтекстуальність сучасних криз і їхній вплив на міжнародні політичні рішення та суспільні настрої. Водночас питання, як держави та суспільства формують стратегії адаптації, ще недостатньо вивчені, особливо у глобальному вимірі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

У сучасному науковому дискурсі проблематика глобальної стійкості, багатокризовості та трансформації суспільних настроїв активно розробляється соціологами, політологами, спеціалістами із міжнародних відносин і безпекових студій. Значний внесок у формування теоретичних і прикладних

підходів до аналізу впливу сучасних подій на міжнародні рішення зробили як вітчизняні, так і зарубіжні науковці, експерти та аналітики.

Теоретичним підґрунтям дослідження слугують праці класиків соціології – М. Вебера, Е. Дюркгайма, К. Маркса, а також Т. Парсонса та Н. Лумана, у яких закладено розуміння соціальної стабільності, інституційної рівноваги, конфлікту та адаптації соціальних систем. Подальший розвиток цих підходів простежується у працях У. Бека та Е. Гідденса, які розглядали сучасні суспільства крізь призму глобальних ризиків, рефлексивної модернізації та зростаючої невизначеності, що безпосередньо пов'язано з феноменом багатокризовості.

Серед сучасних зарубіжних соціологів і міждисциплінарних дослідників, які працюють із проблематикою соціальної стійкості та резильєнтності, важливе місце посідають А. Мастен, С. Саутвік, Д. Чарні, М. Манієна, Дж. МакКіоун, а також науковці Resilience Alliance та Stockholm Resilience Centre, які інтерпретують стійкість як динамічний соціальний процес, зумовлений нерівністю ресурсів, інституційною спроможністю і владними відносинами.

Вагомий внесок у вивчення суспільних настроїв, соціальних трансформацій і реакцій українського суспільства на кризові виклики зробили науковці Інституту соціології Національної академії наук України. Зокрема, у працях Є. Головахи та Н. Паніної закладено методологічні підходи до аналізу соціального самопочуття, аномії, довіри до інституцій і динаміки масової свідомості в умовах суспільних трансформацій. Дослідження О. Резніка зосереджені на проблемах соціальної згуртованості, громадянської ідентичності, солідарності та адаптаційних стратегій населення, що є ключовими показниками соціальної стійкості у кризові періоди.

У межах прикладного та експертного аналізу сучасних безпекових викликів значний внесок зробили українські науковці та практики, зокрема Ю. Руснак, І. Шевель, Л. Приполова, Ю. Стужук, О. Івасечко, П. Лопушанський, В. Зайцев, О. Романов, В. Комаров. Їхні роботи поєднують академічний аналіз із практичними оцінками міжнародних рішень та безпекових стратегій.

Водночас умови тривалої багатокризовості істотно трансформують саму наукову діяльність. Значна частина дослідників змушені адаптувати методологію, змінювати дослідницькі локації та формати академічної взаємодії, що сприяє переорієнтації науки на прикладні дослідження соціальної стійкості, кризового управління та суспільної адаптації (Дембіцький, Головаха та Степаненко, 2025).

Таким чином, аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що проблематика глобальної стійкості формується на перетині класичної соціологічної теорії, сучасних концепцій резильєнтності та емпіричних досліджень

суспільних настроїв, у тому числі напрацювань Інституту соціології НАН України, що робить її важливим напрямом сучасного соціологічного аналізу.

Формування цілей статті

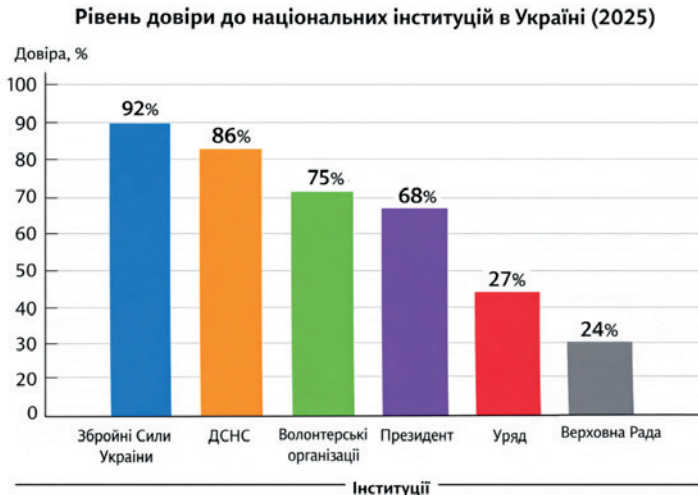
Мета дослідження – проаналізувати соціологічні механізми формування глобальної стійкості у період комплексних криз та оцінити, як сучасні події впливають на міжнародні рішення і суспільні настрої.

Виклад основного матеріалу дослідження

1. Теоретичні підходи до глобальної стійкості

Резильєнтність у сучасних соціологічних дослідженнях визначається як мультисистемна здатність соціальних утворень адаптуватися, трансформуватися та відновлюватися у складних невизначених умовах (Masten, 2001; Любарець, Гриньків та Панюшкін, 2025). Цей феномен охоплює соціально-економічні, культурні та політичні аспекти і не обмежується лише поверненням до попереднього стану (Southwick and Charney, 2012).

Соціальна резильєнтність описується як здатність суспільств зберігати базову функціональність і соціальну згуртованість під тиском кризових процесів (Волошина, 2023). Стійкість громад формується через локальні мережі взаємодопомоги та самоорганізації, а міжнародна резильєнтність – як здатність міжнародних організацій та союзів координувати спільні дії у відповідь на глобальні виклики (Manuena, 2006;) (Рис. 1).

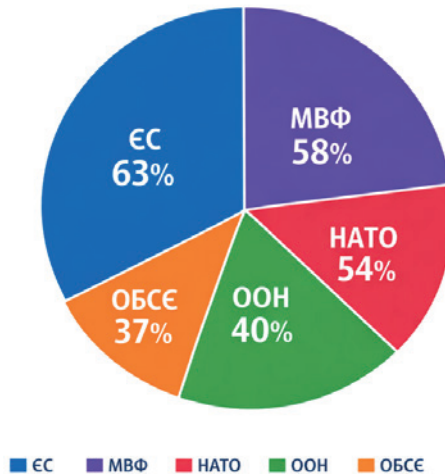

Рис. 1. Рівень довіри українців до державних інституцій (листопад 2025 р.)
(Разумков Центр, 2025; Крайня, 2025)

Зазначені дані засвідчують істотну диференціацію рівня інституційної довіри в українському суспільстві в умовах тривалої багатокризовості. Найвищий рівень довіри зафіксовано до Збройних Сил України (92 %) та Державної служби з надзвичайних ситуацій (86 %), що свідчить про ключову роль безпекових і захисних інституцій у підтриманні соціальної стійкості в умовах війни. Водночас значно нижчі показники довіри до Верховної Ради (24 %) та Уряду (27 %) вказують на наявність структурної напруги між суспільством і політичними інститутами. Така асиметрія довіри формує специфічну модель резильєнтності, в якій стабільність суспільства значною мірою ґрунтується на неформальних механізмах солідарності та підтримці інституцій прямої дії, а не класичних політичних структур.

В Україні прикладом цього є взаємодія державних структур і волонтерських спільнот під час війни 2022–2025 рр., коли поєднання інституційних рішень та громадських ініціатив гарантувало адаптацію систем соціального забезпечення і мобілізацію населення. На міжнародному рівні аналогічну роль відіграють ООН, НАТО та ЄС, які розробляють комплексні політики посилення економічної та соціальної стійкості під час воєнних конфліктів і пандемій (Directorate-General for Communication, 2024) (Рис. 2).

Довіра до міжнародних організацій (Україна, 2025)

Рис. 2. Довіра українців до міжнародних інституцій (2025) (EUAM Ukraine, n.d.)

Результати опитування демонструють, що міжнародний вимір глобальної стійкості значною мірою визначається рівнем довіри до наднаціональних інституцій. Найвищий показник довіри зафіксовано до Європейського Союзу (63 %), Міжнародного валютного фонду (58 %) та НАТО (54 %), що відображає позитивне сприйняття ролі цих організацій у підтримці України в умовах воєнної, економічної та безпекової кризи. Водночас відносно нижчі показники довіри до ООН (40 %) та ОБСЄ (37 %) можуть свідчити про обмежене сприйняття їхньої ефективності в ситуаціях гострих безпекових викликів. Загалом ці дані підтверджують, що міжнародна резильєнтність формується не лише через формальні механізми співпраці, а й через символічний рівень довіри та очікувань суспільства.

2. Вплив сучасних криз на міжнародні рішення

Глобальні кризи трансформують процеси прийняття міжнародних і національних рішень. Зокрема, війна в Україні, пандемія COVID-19 та кліматичні виклики спричинили зміщення акцентів державних стратегій на безпеку й адаптацію, розвиток нових механізмів співпраці між державами і перегляд ролі держави як гаранта соціальної стабільності (Beck, 1992; Giddens, 1990).

Процеси зміцнення енергетичної безпеки, розроблення стратегій протидії пандеміям і адаптація до кліматичних змін є прикладами комплексних соціологічно значущих практик побудови глобальної стійкості (Волошина, 2023). Український досвід демонструє, що координація гуманітарної допомоги та оборонного потенціалу сприяє підвищенню соціальної стійкості населення.

3. Суспільні настрої та їх динамічний характер

Суспільні настрої формуються під впливом економічних умов, рівня безпеки, довіри до інституцій, доступу до інформації та сприйняття міжнародних рішень (Головаха та Горбачик, 2012; Masten, 2001). Вони мають динамічний характер і можуть виступати як ресурс мобілізації, так і джерело фрустрації та соціальної напруги.

В Україні соціологічні дослідження показують, що високий рівень довіри до армії та волонтерських організацій під час війни безпосередньо корелює зі згуртованістю громадян (Рис. 3).

Дані щодо сприйняття напрямку розвитку країни ілюструють динамічний і суперечливий характер суспільних настроїв у період багатокризовості. Лише 32,5 % респондентів вважають, що Україна рухається у правильному напрямку, тоді як майже половина опитаних (48 %) оцінюють ситуацію як таку, що розвивається у неправильному напрямі, а 19,5 % залишаються невизначеними. Така структура відповідей свідчить про високу соціальну напругу, емоційне виснаження та водночас збереження потенціалу до рефлексії і переосмислення соціальної реальності. У контексті глобальної стій-

кості ці показники є важливим індикатором стану масової свідомості, що безпосередньо впливає на рівень підтримки реформ, міжнародних рішень та довіру до інституцій.

Оцінка напрямку розвитку України, 2025

Рис. 3. Оцінка напрямку розвитку України (2025) (Разумков Центр, 2025)

За кордоном під час пандемії COVID-19 аналогічна закономірність спостерігалася у Німеччині та Італії, де рівень довіри до державних інституцій визначав ефективність дотримання обмежувальних заходів (European Social Survey, n.d.).

Глобальна стійкість є багатовимірним соціальним процесом, що включає здатність суспільств до адаптації, трансформації та відновлення у період багатокризовості (Masten, 2001; Любарець, Гриньків та Панюшкін, 2025). Міжнародні рішення формуються під тиском мультикризовості, що призводить до трансформації політичних стратегій, безпекових структур і соціальної політики (Beck, 1992; Giddens, 1990). Суспільні настрої динамічно реагують на симптоми криз, слугуючи індикатором довіри до державних і міжнародних інституцій (Головаха та Горбачик, 2012; Masten, 2001).

Висновки

Проведений соціологічний аналіз засвідчує, що глобальна стійкість у період багатокризовості формується як складний, багатовимірний соціальний процес, у межах якого поєднуються інституційні механізми, міжнародні політичні рішення та динаміка суспільних настроїв. Сучасні гло-

бальні кризи – війни, пандемії, енергетичні й соціально-економічні потрясіння – не лише підривають стабільність соціальних систем, а й водночас виступають каталізаторами їхньої трансформації та переосмислення моделей управління.

Установлено, що резильєнтність суспільств не зводиться до простого повернення до попереднього стану, а проявляється у здатності до адаптації, трансформації та відновлення в умовах тривалої невизначеності. В українському контексті ключовими чинниками соціальної стійкості виступають високий рівень довіри до безпекових інституцій, розвиток горизонтальних практик солідарності, волонтерських мереж та громадянської мобілізації. Водночас зниження довіри до окремих політичних інститутів свідчить про наявність структурних дисбалансів, що впливають на сприйняття державної політики та міжнародних рішень.

Аналіз емпіричних соціологічних даних підтверджує, що суспільні настрої є важливим індикатором рівня глобальної та національної стійкості. Вони динамічно реагують на кризові події, відображаючи одночасно як соціальну напругу та втому, так і потенціал до згуртованості та колективної адаптації. Рівень довіри до міжнародних організацій, зокрема Європейського Союзу і НАТО, засвідчує значущість міжнародного виміру резильєнтності та роль зовнішньої підтримки у зміцненні соціальної стабільності.

Таким чином, глобальна стійкість у період багатокризовості постає не як статичний стан, а як процес постійної взаємодії між соціальними структурами, політичними рішеннями та масовою свідомістю. Її підсилення потребує комплексного міждисциплінарного підходу, що поєднує соціологічний аналіз, емпіричні дослідження суспільних настроїв і врахування міжнародного контексту прийняття рішень. Отримані результати можуть бути використані для розроблення соціально орієнтованих стратегій кризового управління та зміцнення стійкості суспільств у довготривалій перспективі.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

- Волошина, О., 2023. Резильєнтність соціальних систем в кризових станах. *Вісник Національного університету оборони України*, [e-journal] 74 (4), с.39-45. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2023-74-4-39-45>
- Головаха, Є.І. та Горбачик, А.П., 2012. *Тенденції соціальних змін в Україні та Європі: за результатами «Європейського соціального дослідження» 2005-2007-2009-2011*. [online] Київ: Інститут соціології НАН України. Доступно: <https://isnasu.org.ua/assets/files/books/2012/european_social_survey_57911_ua.pdf> [Дата звернення 12 січня 2026].

Дембіцький, С., Головаха, Є. та Степаненко, В., 2025. *Стресові стани населення України в контексті війни: поширеність, групи ризику та шляхи компенсації*. Київ: Інститут соціології НАН України.

Крайня, В., 2025. КМІС: Українським медіа довіряють 27% респондентів, не довіряють 42%. *Детектор медіа*, [online] 9 січня. Доступно: <<https://detector.media/infospace/article/236875/2025-01-09-kmis-ukrainskym-media-doviryayut-27-responentiv-ne-doviryayut-42/#:~:text=Рівень%20довіри%20до%20Верховної%20Ради,після%2024%20лютого%202022%20року>> [Дата звернення 12 січня 2026].

Любарець, В., Гриньків, А. та Панюшкін, Є., 2025. Соціальна резильєнтність як стратегічний принцип трансформації системи соціальних послуг в Україні. *Ввічливість. Humanitas*, [e-journal] 4, с.183-193. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.4.24>

Разумков Центр, 2025. *Оцінка ситуації в країні, довіра до соціальних інститутів, оцінка проблем, що існують в українському суспільстві (листопад 2025р.)*. [online] 16 грудня. Доступно: <<https://razumkov.org.ua/napriamku/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-sytuatsii-v-kraini-dovira-dosotsialnykh-instytutiv-otsinka-problem-shcho-isnuut-v-ukrainskomu-suspilstvilystopad-2025r>> [Дата звернення 12 січня 2026].

Beck, U., 1992. *Risk Society: Towards a New Modernity*. Trans. M. Ritter. [online] London: SAGE Publications. Available at: <<http://www.riversimulator.org/Resources/Anthropology/RiskSociety/RiskSocietyTowardsANewModernity1992Beck.pdf>> [Accessed 12 January 2026].

Directorate-General for Communication, 2024. The EU in 2023: Succeeding amidst challenging times. *European Commission*, [online] March 13. Available at: <https://commission.europa.eu/news-and-media/news/eu-2023-succeeding-amidst-challenging-times-2024-03-13_en> [Accessed 12 January 2026].

EUAM Ukraine, n.d. [online] Available at: <<https://www.euam-ukraine.eu/>> [Accessed 12 January 2026].

European Social Survey, n.d. [online] Available at: <<https://www.europeansocialsurvey.org/>> [Accessed 12 January 2026].

Giddens, A., 1990. *The consequences of modernity*. [online] Stanford: Stanford University Press. Available at: <<https://voidnetwork.gr/wp-content/uploads/2016/10/The-Consequences-of-Modernity-by-Anthony-Giddens.pdf>> [Accessed 12 January 2026].

Manyena, S.B., 2006. The concept of resilience revisited. *Disasters*, [e-journal] 30, pp.434-450. <https://doi.org/10.1111/j.0361-3666.2006.00331.x>

Masten, A.S., 2001. Ordinary magic. Resilience processes in development. *The American psychologist*, [e-journal] 56 (3), pp.227-238. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.56.3.227>

Southwick, S.M. and Charney, D.S., 2012. *Resilience: The science of mastering life's greatest challenges*. [e-book] Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139013857>

REFERENCES

Beck, U., 1992. *Risk Society: Towards a New Modernity*. Trans. M. Ritter. [online] London: SAGE Publications. Available at: <<http://www.riversimulator.org/Resources/Anthropology/RiskSociety/RiskSocietyTowardsAnewModernity1992Beck.pdf>> [Accessed 12 January 2026].

Dembitskyi, S., Holovakha, Ye. and Stepanenko, V., 2025. *Stresovi stany naseleння Ukrainy v konteksti viiny: poshyrenist, hrupy ryzyku ta shliakhy kompensatsii* [Stressful conditions of the population of Ukraine in the context of war: prevalence, risk groups and ways of compensation]. Kyiv: Instytut sotsiologhii NAN Ukrainy.

Directorate-General for Communication, 2024. *The EU in 2023: Succeeding amidst challenging times*. European Commission, [online] March 13. Available at: <https://commission.europa.eu/news-and-media/news/eu-2023-succeeding-amidst-challenging-times-2024-03-13_en> [Accessed 12 January 2026].

EUAM Ukraine, n.d. [online] Available at: <<https://www.euam-ukraine.eu/>> [Accessed 12 January 2026].

European Social Survey, n.d. [online] Available at: <<https://www.europeansocialsurvey.org/>> [Accessed 12 January 2026].

Giddens, A., 1990. *The consequences of modernity*. [online] Stanford: Stanford University Press. Available at: <<https://voidnetwork.gr/wp-content/uploads/2016/10/The-Consequences-of-Modernity-by-Anthony-Giddens.pdf>> [Accessed 12 January 2026].

Holovakha, Ye.I. and Horbachyk, A.P., 2012. *Tendentsii sotsialnykh zmin v Ukraini ta Yevropi: za rezultatamy "Ievropeiskoho sotsialnoho doslidzhennia" 2005-2007-2009-2011* [Trends in social change in Ukraine and Europe: based on the results of the "European Social Survey" 2005-2007-2009-2011]. [online] Kyiv: Instytut sotsiologhii NAN Ukrainy. Available at: https://isnasu.org.ua/assets/files/books/2012/european_social_survey_57911_ua.pdf [Accessed 12 January 2026].

Krainia, V., 2025. *KMIS: Ukrainським media довіряють 27% respondentів, не довіряють 42%* [KIIS: 27% of respondents trust the Ukrainian media, 42% do not]. Detektor media, [online] 9 sichnia. Available at: <<https://detector.media/infospace/article/236875/2025-01-09-kmis-ukrainskym-media-doviryayut-27-responentiv-ne-doviryayut-42/#:~:text=Riven%20doviryayut%20do%20>>

Verkhovnoi%20Rady,pislia%2024%20liutoho%202022%20roku> [Accessed 12 January 2026].

Liubarets, V., Hrynkiv, A. and Paniushkin, Ye., 2025. Sotsialna rezylientnist yak stratehichniy pryntsyp transformatsii systemy sotsialnykh posluh v Ukraini [Social resilience as a strategic principle for transforming the social services system in Ukraine]. *Vvichlyvist. Humanitas*, [e-journal] 4, pp.183-193. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.4.24>

Manyena, S.B., 2006. The concept of resilience revisited. *Disasters*, [e-journal] 30, pp.434-450. <https://doi.org/10.1111/j.0361-3666.2006.00331.x>

Masten, A.S., 2001. Ordinary magic. Resilience processes in development. *The American psychologist*, [e-journal] 56 (3), pp.227-238. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.56.3.227>

Razumkov Centre, 2025. *Otsinka sytuatsii v kraini, dovira do sotsialnykh instytutiv, otsinka problem, shcho isnuut v ukrainskomu suspilstvi (lystopad 2025r.)* [Assessment of the situation in the country, trust in social institutions, assessment of problems existing in Ukrainian society (November 2025)]. [online] December 16. Available at: <<https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-sytuatsii-v-kraini-dovira-do-sotsialnykh-instytutiv-otsinka-problem-shcho-isnuut-v-ukrainskomu-suspilstvi-lystopad-2025r>> [Accessed 12 January 2026].

Southwick, S.M. and Charney, D.S., 2012. *Resilience: The science of mastering life's greatest challenges*. [e-book] Cambridge: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139013857>

Voloshyna, O., 2023. Rezylientnist sotsialnykh system v kryzovykh stanakh [Resilience of social systems in crisis states]. *Bulletin of National Defense University of Ukraine*, [e-journal] 74 (4), pp.39-45. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2023-74-4-39-45>

Надійшла: 15.01.2026; Прийнята: 24.02.2026;

Стаття була вперше опублікована онлайн: 15.05.2026

**GLOBAL RESILIENCE IN THE CONTEXT OF MULTI-CRISIS:
SOCIOLOGICAL ANALYSIS OF THE IMPACT OF CURRENT EVENTS
ON INTERNATIONAL DECISIONS AND PUBLIC MOODS**

Inna Shevel

PhD in Sociological Sciences, Associate Professor,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6387-2506>,

e-mail: shevelinna@ukr.net,

Kyiv National University of Economics named after Vadym Hetman,

Kyiv, Ukraine, 03057

The article studies the phenomenon of global resilience of social systems in the context of current multi-crisis situations: pandemics, wars, energy, environmental and socio-economic shocks. The social analysis focuses on the influence of these events on the formation of international decisions, political strategies and public moods in different regions of the world. Their research views resilience as a key resource for the adaptation and transformation of social structures, based on modern sociological research and international practices. Significant attention is paid to a multidisciplinary approach, integrating theoretical models with empirical data. The analysis allows to identify both mechanisms of building and undermining social resilience, while offering recommendations for strengthening social strategies in international policy.

The research aims to conceptually define global stability and resilience capacity in sociological literature, as well as analyse social consequences of major global crises, and assess the influence and key indicators of the international policy's resilience on the formation of public moods that either strengthen or weaken it.

The research methodology grounds on a comprehensive sociological approach that includes the following: content analysis, literature review of theoretical concepts in resilience and systemic crises, comparative analysis of international practices in crisis response, analysis of sociometric data on public moods (surveys, sociological reports), network analysis of political decisions. These methods allow to identify both structural and dynamic mechanisms of global resilience.

The study establishes that global resilience in a period of multi-crisis is formed as a multidimensional social process combining institutional mechanisms, international political decisions and dynamics of public moods. Contemporary crises act as a catalyst for the transformation of management models,

enhancing the role of expert knowledge, social cohesion and institutional trust. Sociological analysis shows that the level of social resilience directly influences the effectiveness of international interaction and the ability of societies to adapt to prolonged challenges.

Keywords: global resilience; multi-crisis; resilience; public moods; international decisions; social cohesion; social transformations; institutional trust.

